

Megjelenik hetenkint
háromszor
kedden, csütörtökön
és szombaton.

Kéziratokat nem adunk
vissza.

Zemplén

Politikai Hírlap

Szerkesztőség és kiadóhiv.

Sátoraljaujhely,
Főter 9. szám.

Telefon: 42. szám.

Sátoraljaujhely,
1919. december 13.

Felelős szerkesztő: **Dr. HALASI ANDOR** Szerkesztő: **KRÓ JÓZSEF**
Főmunkatárs: **NAGY ANDOR**

Ötvenedik évf.
59. szám (5869.)

Legújabb.

(A „Zemplén” budapesti tudósítójának telefonjelenései.)

Az internálások ügye.

Bpest, dec. 12. — A politikai helyzet előterében az internálások ügye áll, amelyet különösen a baloldali pártok tartanak sérelmesnek. Eddig két vélemény alakult ki. Az egyik a rendelet visszavonását kívánja, a másik a mérsékeltebb szárny megelégszik bizonyos változtatásokkal. A keresztény pártokban szintén két áramlat van. Az egyik párt fenn akarja tartani változatlanul a rendeletet, tekintet nélkül annak politikai következményeire, míg a másik szárny hajlandó bizonyos módosításokat elfogadni. Így merült fel az az eezme, hogy a kormány elvileg arra az álláspontra helyezkedik, hogy az internálásokra szükség van s azokat keresztül is viszi. Az egyes esetek felülvizsgálására bírákból és közigazgatási bírákból álló, felelősségi fórumot alakítanak. A szociáldemokraták egy része elfogadhatónak találja ezt a megoldást.

Halálraítélt terroristák. Hogyan fogják kivégezni őket

Bpest, dec. 12. — Tizennégy terroristát ítél halálra a budapesti bíróság. Csomor Gábor 4 rendbeli gyilkosságban, Csorny, Schön, Groó, Mészáros, Löbl, Steiger, Papp, Kúvér, Max, Bonyháti, Kakas, Neumayer és Löschner terroristákat kilenc rendbeli gyilkosságban való részvétel miatt.

Az ítélet kihirdetése és indokolás felolvasása után az elnök egyenként felszólította a vádlottakat és megkérdezte, hogy megértették-e az ítéletet? Elsőnek Csorny Józsefet szólította, aki hangos igennel felelt. Utána a többiek válaszoltak igennel, kivéve Steigert, aki nem értette meg, hogy miről van szó. Az elnök hangosan ismételte előtte:

— A bíróság magát halálra ítélte. Megértette?

Steiger most már megrettenve igennel válaszolt. Ezután az elnök kihirdeti, hogy az ítélet jogerős lévén, a szabadságvesztésre ítéleteket átadja az ügyészségnek. Joguk van a halálra ítéleteknek arra hogy kegyelmet kérjenek. Valamennyi elítélt élt e jogával.

Ezután a bíróság kegyelmi tanácsosa alakult át, amelybe Váry főügyészt is bevonták. A kegyelmi tanács határozata titkos. A 14 halálos ítélet következtében az ügyészségen már most megteszik a kivégzés munkájának előkészületeit. A kivégzések a Margitkörtűi fogházban lesznek. Hérom turnusban fogják az ítéleteket végrehajtani és pedig reggel 8 órakor, 10 órakor és 12 órakor. Egy-egy alkalommal 4, illetve 6 embert fognak akasztani.

Az iratokat felterjesztik a Curiához és a beérkezéstől számított 24 óra alatt fogják a kivégzéseket végrehajtani.

Megalakult a magyar-barát tót néppárt.

Bpest, dec. 12. Budapestben megalakult a magyar-barát tót néppárt, amely testvérpártja akar lenni a Tótföldön működő Hlinka-pártnak. A párt elnöke Jehlicska

Ferencz egyetemi tanár. A párt érintkezésébe lépett az összes felvidéki tót pártokkal és igyekszik őket a magyarokkal való együttműködésre megnyerni.

Tőzsde.

Bpest, dec. 12. A tőzsdén ma teljes erővel folytatódott a hausse. Az árfolyamok az egész vonalon ugrásszerűen emelkedtek. A bankpapirok 80—80, az ipari értékek 50—150 Koronás áremelkedést értek el. A valuták is emelkedtek. A lei 414, márká 335, frank 13'60, rubel 2'55, dollár 137, A 10,000 koronás felváltása 130 korona.

Minisztertanács.

Bpest, dec. 12. — Ma délután 1 órakor a kormány tagjai Huszár miniszterelnök elnöklésével minisztertanácsra gyűltek össze, amelyen résztvettek: Apponyi Albert gróf, Bethlen István gróf és Teleky Pál gróf is. A minisztertanácson véglegesen megállapodtak a bekezdések személyére nézve, nemkülönben a békebizottság tagjaira vonatkozólag is. Magyarország a békekonferencián gróf Apponyi Albert vezetésével mint főbékedelegátusok a következők fogják képviselni: Bethlen István gróf, Teleky Pál gróf, Popovics Sándor, Lerch Vilmos báró, Zoltán Béla és Somsich László gróf az OMGE. elnöke. Foglalkozott azonkívül a minisztertanács Huszár miniszterelnök előterjesztése alapján Clemenceauxnak a magyar kormányhoz intézett jegyzékével és megállapította az erre adandó válasz szövegét. A minisztertanács, amely közéleti kérdéseket is tárgyalt, 1/4 órakor ért véget.

A román király üzenete a békekonferenciának.

Bpest, dec. 12. — A Temps jelentése szerint Ferdinánd román király távirati üzenetet küldött a békekonferenciához, amelyben figyelmezteti a konferenciát, hogy ha ragaszkodik ahhoz, hogy Románia aláírja a Magyarországgal kötendő béke jelenlegi tervezetét, akkor a román dinasztíát a legnagyobb veszedelem fenyegeti.

Margalits vizsgálóbíró kihallgatta Friedrichet.

Bpest, dec. 12. — Úgy a rendőrségen, mint az ügyészségen tovább folyik az eljárás a Tisza-gyilkosság bűnyűében, de a nyomozás és a vizsgálat jelenlegi stádiumáról nem adnak hivatalos közléseket. Tegnap Margalits vizsgálóbíró kihallgatta Friedrich hadügyminisztert is; de erről a kihallgatásról sem került semmi a nyilvánosság elé.

A kecskeméti tömeggyilkosság.

Bpest, dec. 12. — A lajosmizsei erdőben 62 hullát találtak. Egy részük a fákön lógott, más részük baltával megosonkitott tagokkal a földön heverték. A minisztertanács Barna Tibor kecskeméti rendőrkapitányt felfüggesztette állásától. Eddig

Sátoraljaujhely képviselője

csak az lehet, aki a város minden egyes polgárának teljes bizalmát fogja bírni. E város polgársága higgadt és józan gondolkodású. Semmiféle pártpolitikai vagy felekezeti heccok befolyása alá nem fog kerülni. Csak olyan jelölt jöhet itt komoly számításba, aki a szó nemes értelmében való igaz férfi, egész ember. Csak olyan képviselője lehet e sokat szenvedett városnak, aki meghozza a társadalmi békét is, amely nélkül komoly, eredményes munka el sem képzelhető. Nem fogja az ujhelyi józan polgárság sem a jelölést, sem a választást eloirtelenkedni. A mult szomorú tapasztalatán eleget tanult. De még sohasem is volt olyan életkérdés, olyan létkérdés a képviselőküldés, mint most, ezekben a súlyos időkben. Egész férfi kell hát, aki jellemben, tehetségben egyaránt gazdag. Akinek a multja hófehér, munkássága eredményekben dús és akinek eddigi utja is nyílegyenes volt. Aki nem hajlott sem jobbra, sem balra. Aki megérti az idők szavát, de akit semmiféle hirtelen jött, vagy jövőre áramlat nem sodor. Aki, mint egy sudár jegénye, minden viharok között is megáll. Akinek a hit, hite, hűsége van növe a nemzet sorsával. Akinek lelke mélyén ott gyökerezik a hit, hite Magyarország szebb, boldogabb jövőjének. Akit forró hazafiság hevít. Aki mindenét kész hazájáért, nemzetéért odadobni. Férfi kell, akinek szive forró, lelke nemes. Akiben megvannak mindezek a tulajdonságok, az lesz Sátoraljaujhely képviselője! És senki más!

(Itt a cenzura 8 sort törölt.)

Itt csak az kerül ki fényes, ragyogó győzelemmel, aki vértözve tehetséggel, hófehér multtal a „Szeretet” nevében jön.

Kró József.

Értesítés. Sztupák Agoston őrnagy magasabb parancs folytán Szerencsre helyeztetvén át, a városparancsnokságot Raith Antal ezredes vette át.

a Héjas különítmény több tagjait letartóztatták és többek személyazonosságát megállapították. Kecskemétre ez ügyben egy entente-bizottság leutazott.

Forradalmi hangulat a szerbek által megszállt területeken.

Bpest, dec. 12. — A szerbek maguk is tudatára jönnék annak, hogy a megszállott területen nem bírják fenntartani a rendet és teljes anarchiát teremtenek. Egy nagybecskerekí szerb lap statáriumot sürget, mert napirenden van, hogy csendes polgárokat agyonlőnek, kifosztanak, házakat felgyujtanak, ellopják a magánvagyonokat, a csendőrség és katonaság szemelátára. A nép a végsőkig fel van izgatva a kormány ellen. A tömeg v gtelon forradalmi érzelmű és elkészült.

Egy hazatért hadifogoly tiszt a külföldi sajtóról.

Egy olasz hadifogságból nemrég szabadult újhelyi magyar tiszt megdöbbentő képet adott beszéd közben olyan lelki szenvedésekről, amikre eddigelé nem is gondoltunk.

— Fogalmuk sem lehet róla az itthoniaknak, — mondotta, — mennyire kínossá, majdnem elviselhetlenné tette hadifogságunkat az a tény, hogy kizárólag az antant sajtóját olvashattuk. Az a rosszindulat, gyűlölet és tájékozatlanság, amelyet szomszédaink szívós propagandája szított fel ellenünk az ellenséges népek közvéleményében, eleven sebeket égetett a lelkünkön. Napról-napra olvashattuk, hogyan akarják széttegni kegyetlen hideg vérrrel az ezeréves magyar államot s milyen rágalmaikkal készítik elő erre a nemzetgyilkosságra a világ közvéleményét, a nélkül, hogy egyetlen jajszóval tiltakozhattunk volna a betűk gonosz hadserege ellen.

— 1915. decemberében kerültem olasz fogságba. Attól kezdve kísértem figyelemmel az antant lapjait, leginkább persze az olasz lapokat, mert csak a fegyverszünet bekövetkezése után jutottunk állandóan francia és angol lapokhoz is.

— A háború tartama alatt az antant lapok, nagyon keveset írtak rólunk, de a mit írtak, az tele volt égő gyűlölettel. Az olaszok jobban izgattak ellenünk, mint az osztrákok ellen, mert a magyarságot tartották a monarchia összefogó erejének. Az osztrákokat a magyarság áldozatainak tűntették fel, akik kénytelenek a háborút folytatni miattunk. Legfeljebb a magyarság katonai erényei iránt jelentkezett a rosszul leplezett elismerés.

— Ha az antant lapok irányában szórványosan kezünkbe került francia és angol lapok hangja. A németet és a magyart egyforma dühvel támadták. Ezt a szót, hogy magyar, le nem írták gyalázó jelző nélkül. S ezt nekünk olvasnunk kellett.

Budapesttől — Újhelyig.

1919. októberében.

Miután a sötét vonat a sötét állomáson megállt, a feljárók közötti kis folyosón egy láthatatlan tömeg gázolt a kofferemen és rajtam keresztül. En egyelőre nem mozoghattam, mert nem volt, akinek nehéz kofferemet átadhattam volna s nem hagyhattam ott a sötétben.

Megvártam, amíg a pánikszzerűen kitóduló tömeg eloszlott a vonat előtt, ezután kezdtem magam lefelé gurítani személyem súlyos függvényét, a makacs, holt súlyu terhet, a koffert.

Mire az állomás belső udvarára értem, a karhatalom kocsija s az ott várakozó egy-két fiaker elrobogott. Három rossz kis szekér körvonalai bontakoztak ki a barna homályból.

Mentem az egyikhez. Tele volt, nem lehetett helyet találni rajta. Mentem a másikhoz. Ott galíciai ült benne s már messziről ijesztettek, hogy még három társukra várnak. Odaléptem, fáradtan, fásultan, reménytelenül a harmadik szekérhez. Tizen preselődtek össze benne. Az egyik első lécs meg is lazult. A kocsis éppen a láncokkal bibelődött, hogy összefogja vele a rozzant alkotmány elejét.

Kaphatok egy helyet? — kérdeztem a társaságtól.

Tizen felelték egyszerre.

— Lehetetlen. Magunk is alig férünk.

Vagy tíz percig állottam a sötétben, nedves hidegben, álmatlan, fázó testtel,

— Később, a fegyverszünet után, az olasz sajtó azzal magyarázta ezt a magartartását, hogy a magyar sajtó sokkal gyálázódóbban írt az olaszokról, mint az osztrák sajtó.

— A fegyverszünetet megelőző napokban kezdtek részletesebben foglalkozni velünk — az olasz lapokon kívül — a francia és angol újságok. Különösen a francia sajtóban a leghevesebb támadások folytatódtak ellenünk. Goga Oktávián a „Temps”-ben előre meg akarta bélyegezni az önálló független Magyarországot s mint az antant ellenségét tüntette fel.

— A Károlyi-féle forradalom kitörésétől egész a proletárdiktatura kikiáltásáig feltűnően hallgatott rólunk az antant sajtója. Ennek okát a Corriere della Sera március 28-iki számában a magyarság igaz barátja, egy Fraccaroli nevű olasz újságíró leplezte le, megírván, hogy egy a párisi központból szétküldött utasítás tiltotta meg az összes antant lapoknak, hogy 1918. októbertől ez év januárjáig rólunk írjanak. Kizárólag három mozzanatról írtak ez alatt az idő alatt: a forradalom kitöréséről (igen röviden, pár sorban), a Schwimmer Róza kiküldetéséről (hosszan, gunyosan) és a Károlyi földosztásairól (elég rokonszenvesen). Fraccaroli feltüntetett cikkében nyíltan az antantot tette felelőssé a bolsevizmus kitöréséért.

— A forradalom kitörése után az olasz lapokból eltűnt a magyargyűlölet. A francia sajtó rettentően magyargyalázó cikkei azonban folytatódottak egész addig, amíg hazánk nem jöttünk, októberig. A bolsevizmust Franciaország igyekezett teljes mértékben kihasználni a saját külpolitikája számára. De nem enyhült a francia sajtó hangja a diktatura bukása után sem. A „Temps” augusztusban cikket írt a csehekről és tótokról, azt igyekezett bebizonyítani, hogy a tótok tulajdonképpen csehek, csak bizonyos dialektust beszélnek, amire a magyar erőszakos kulturpolitika kényszerítette őket.

— A „Le Figaro” egy szeptemberi vezércikke valóságos tárháza a Magyarországról írt örülségeknél. Azt írja többek közt, hogy a magyarok egész komolyan gondolnak egy kelet-európai és elő-

ázsiai uralomra és turáni alapon török-perzsa-magyar szövetséget készítenek elő.

— A hajunk szála égnek meredt tőle, miket lehetett felőlünk írni még magyarbarát lapokban is, amilyen a bolognai „Resto del Carlino.” Ennek egyik augusztusi számában egy magyar-barát újságíró meginterjúvolta a Rómában tartózkodó Lukacsu román pópát, hogy miért bánnak a szövetségesek olyan szívtelenül Magyarországgal, amikor a népek közötti egyetértést hirdetik? Lukacsu kijelentette, hogy ilyen fogalom: magyar nemzet nincs. (1) Van ugyan 4-5 millió magyar, széjjel-szórta románok, csehek, németek, szerbek között, de mint politikai fogalom, a magyarság nem létezik. Annyira, hogy a vezetőik is mind idegenek. Wekerle német, Odescalchi és Pallavicini olasz, Apponyi tót stb. Az ország fővárosa németekből, tótokból és zsidókból áll, magyar nincs is közöttük.

— Elképzelhető, hogy ennek az interjunak minden börtört bohóckodásán keresztül, milyen tépett szívrrel olvastuk ki azt a gonosz és aljas törekvést, amely Magyarország teljes feldarabolását igyekezik előkészíteni.

— Bármit is csinált a magyarság, a francia sajtó minden körülmények közt a feldarabolást és guzsbakötést hirdette. Tiszán láttuk ott kint, hogy a fegyverszüneti szerződés után bármit is csináltunk volna, a francia politikát meg nem változtathattuk volna. Mikor megdől a diktatura, akkor azt hirdették, hogy csak azért akarunk conservatív monarchiát, mert ép most ilyen szelek fujnak a Quai d'Orsay körül.

— A legkisebb jóhiszeműséget, a létjogosultságot el nem ismerték rólunk, az olasz sajtó kivételével, amelynek azonban reális értéke nem volt, mert Itália döntő befolyást nem gyakorolt. Neha könyekig meghatottan olvastuk a Corriere della Sera egy-egy cikkét a „dolgos, büszke és lovas magyar népről.”

— Kimondhatatlan sokat szenvedtünk a betűtől. Olyan irtózást hoztunk magunkkal haza, hogy még a saját lapjainkat sem vagyok képes olvasni, amióta itthon vagyok.

gyámoltalanul, magamra hagyva, idegen helyen. Azt sem tudom, hova, merre forduljak, — meghálhatok-e itt valahol? És hol?

A szerződés megjutott eszembe. Holnap reggelig a kiadómánál jelentkezni kell.

Odaléptem ismét a tömött szekérhez — a másik kettő közben elcsörgött — a két első kerék közé feldobtam a koffereimet és miután kurtán megegyeztem a szekeresrel, felkapaszkodtam a kofferem mellé. Pár perc múlva még egy idegen kapaszkodott melém. Ő volt a tizenkettedik.

A szekeres a két első lécs mellé egy néhány centiméter keskenységű törött deszkadarabot dobott. Azon ültünk ketten, a kocsis feje fölött. De hogyan! A lábsímat le nem eresztettem, mert már nem volt alattam kocsisfenék. A kerék kapta volna el a lábszáramat. A két lécs között a levegőben feszülő láncra kellett tennem a talpamat. A térdem az orromat verte.

A kátyus uton minden zökkenésnél ide-oda csusztam az ugráló deszka tetején. Nem volt mibe kapaszkodnom. Már elszántam magam, hogy valahol, egy nagyobb zökkenésnél lerepülök a szekérről s észre sem vesznék, ott hagynak az utszélen.

Mintha ellenség elől menekülnék, olyan nyomorultul, semmivel és senkivel, még magunkkal sem törődve, biztuk magunkat a véletlenre. Vagy álltunk, vagy nem. Mit bántuk már? A rettenetes ut, száz esztendő kulturátlanság visszautátozó, szemorzosolta minden önértékünket, biztonsággyágyunkat. Az összezsúfolt szekeren

mindenki a teljes egyedüllét veszélyét érezte.

Alig értünk ki Sárospatakból, feltartóztatott bennünket egy előttünk veszteglő másik szekér. A karhatalom két katonája tartott vizsgálatot a szekeren, koromsötétben. Egyetlen gyertya nem fényelt az emberek körül. A kéz, a tapintóérzék világitott.

A mi szekerünkön volt egy lámpás. Azt kérték el. Emellett az imbolygó kis fény mellett egy idősebb, sápadt férfi és egy utól összetört asszony megtört alakja rajzolódott ki a sötétből. Egy csomag bőrt vettek el tőlük a katonák, azért rimádkodtak.

Aztán ismét visszatért a lámpás köznök. Fel kellett nyitnunk minden csomagot. Mikor az egyik barnaképi katona kezében magasra szökött a ringatózó lámpás s egy sötétben gubbasztó szakállas arca vetette fényét, fojtott, tompa hang szorította össze a legény torkát:

— Tekintetes uram! Hazulról jön?

— Hát te itt vagy fiam?

— Igen, ide szöktem. Nem akartam magyarok ellen harcolni. Ha haza tetszik menni ott a domboldalon, a Grigorék háza mellett lakik egy asszony. A feleségem. Logyen szives mondja meg neki, meg az édesanyámnak, hogy élek. Nem vagyok elföldelve a tokaj-hegyaljai dombok alá.

Máramaroszigeti román fiú volt, aki nem akart harcolni ellenünk, inkább át-szökött s a magyar karhatalomnál jelentkezett.

Hort

Az önálló a magyarság kesége, Hort meglátogat kének nem a végvára Az a kltör tartózkodás hogy ez a az ujjászű

A főv különvonat gel 9 órak érkezett M

Megér

Szentpály küldöttsége üdvözlések lassolt.

Ezután

portosult v

teigését fo

székházaba

döttségei t

küldöttsége

elispán bes

Horthy

maradt Mi

— Kas

Ismeretes a

kozattételre

írókat a cs

cseh-szlovák

A „Kassai

zik a kérd

Kijelenti, h

éggel szer

téssel és sz

gyarajku t

hogy a csok

tálnak. A c

merik és m

kintik.

A podg

szomszédom

den vagyona

szekérről. E

ros uton. eg

talanul, ide-

sietett, szin

a vak sötét

Félóráig

némán, le-

valakiben fe

jünk tovább

Az 6 baja,

Hallóztu

natra minth

a csillagfény

pás kis fény

tovább. Min

Korbáccsal

ket. Valaki

baja.

A lovak

osztón tartot

A szab

járt a szél.

Felkapták a

szétvitték a

A magy

álmoktól riad

kogott a leve

tar ana ez az

Egy-egy

a sötétség dé

fénylő szellem

volban s szét

Hirek

Horthy fővezér Miskolcra.

Az önálló magyar hadsereg megteremtője, a magyarság új életének reménye és büszkesége, Horthy Miklós fővezér pénteken meglátogatta Miskolc városát, hogy lelkenek nemzetforrasztó magyar lángját itt a végvárak közelében is meglobogtassa. Az a kltörő lelkesedés, amely miskolci tartózkodását kísérte, világosan jelezte, hogy ez a láng ropogva harapózott tovább az újjászületett magyarság lelkében.

A fővezér péntek reggel indult el különvonaton Egerből. Mezőkövesdről reggel 9 órakor folytatta útját s 10 órakor érkezett Miskolcra.

Megérkezésekor a pályaudvaron előbb Szentpály polgármester, majd a hölgyek küldöttsége üdvözölte. Horthy fővezér az üdvözlésekre gyújtó hatású beszédben válaszolt.

Ezután az állomás épülete előtt csoportosult vármegyei gazdaküldöttségek tiszteletét fogadta, majd kíséretével a város székházába vonult, ahol a vármegyei küldöttségei üdvözölték. Zemplén vármegyei küldöttsége nevében Thuránszky László elispán beszélt.

Horthy fővezér délután 4 óra 40 percig maradt Miskolcra.

— Kassai újságírók cseh terror alatt. Ismeretes az a felhívás, amelyben nyilatkozattételre hívják fel a tótországi újságírókat a cseh-szlovák köztársasággal és a cseh-szlovák államegységgel szemben. — A „Kassai Újság“ vezető helyen foglalkozik a kérdéssel és közli nyilatkozatát. Kijelenti, hogy aknamunkát az államegységgel szemben nem folytatnak. Megértéssel és szeretettel viseltetnek nem magyarjaink testvéreik iránt. Hangsúlyozza, hogy a cseh-szlovák állam ellen nem agítálnak. A cseh-szlovák államegységet elismerik és magukra nézve közeleznének tekintik.

A podgyászvizsgálatnál vette észre a szomszédom, hogy a kékításkája — minden vagyonával — utközben lecsuszott a szekérről. Elkérte a lámpásunkat és a sáros uton, egyedül, visszafelé indult. Nyugtalanul, ide-oda szimatolt a földön a fény, sietett, szinte futott tovább, aztán elnyelte a vak sötétség.

Félóráig diderogtunk egy helyben, némán, leleragadó szempillákkal. Aztán valakiben felmordult az idegesség. „Menjünk tovább, hagyjuk itt a szerencsétlent. Az ő baja, ha nem vigyázott.“

Hallóztunk egy ideig. Egy-egy pillanatra mintha fel is bukkant volna, mint a csillagfény a pocsolyában, a távoli lámpás kis fényszikrája, — aztán hajtattunk tovább. Mintha ellenség elől menekülnénk. Korbáccsal verte a nyug alanság idegeinket. Valaki lemaradt az utszélen? Az ő baja.

A lovakat nem is a kocsis, hanem az ösztön tartotta az uton.

A szabad mezőn boszorkánytáncot járt a szél. Árnyak suhantak a sötétben. Felkapták a szekér siránkozó lármaját s szétvitték a határtalan levegőben.

A magyar föld sirt ezen az éjszakán álmoztól riadozó fűtembe. Jajgatott és zokogott a levegő. Mintha ezer esztendő óta tar ana ez az út.

Egy-egy fordulónál megjelent előttem a sötétség délibábja. A tejut fehérségében fénylő szellem óriások jelentek meg a távolban s szétverték maguk körül a sötétet.

— A bor kiszállításának ellenőrzése. Nagy József államrendőrségi tanácsos Cseh-Szlovákiába pénzügyminiszteri engedély alapján történő bor kiszállítások ellenőrizhetése céljából felhívja ugy a jelen, mint a jövőbeni engedélyeseket, hogy a szállítás megkezdését az államrendőrségnél (Törvényház II. em. 70. alatt) annyi- val is inkább jelentsék be, mivel annak meg nem történte esetén a szállítás csempészetnek tekintetik s az eljárás ellenük folyamatba lesz téve. Éjjel mindennemű bor szállítás tilos.

— Eljegyzés. Grosz Géza Perbenyikről eljegyezte Klein Esztkét Sátoralja-ujhegyről.

— A Diana-fürdő minden egyes fürdő napon kétezer korona tiszta jövedelmet hajt a városnak, amiből megállapítható, milyen közszükségletet elégít ki. Ha a gőzfürdőt is nyitva lehetne tartani, ez a napi jövedelem majdnem a kétszeresére emelkednék. Addig, amíg megfelelő és elegendő mennyiségű jó szén nem áll rendelkezésre, a gőzfürdőt nem bocsáthatja a város a közönség használatára.

— A borbélyműhelyek vasárnapi nyitvatartása. Báró Maillott kormánybiztos néhány hét előtt rendeletet bocsátott ki arról, hogy a borbélyműhelyeket vasárnap is nyitva kell tartani délig. Előfordult ugyanis akárh nyszor, hogy szombaton nem volt villanyvilágítás, úgy, hogy a vendégek jó része borotvátalan maradt vasárnapra. Ezzel a rendelkezéssel szemben a mesterek memorandumban kérték a vasárnapi munkaszünet fentartását. A memorandumot egy küldöttség nyújtotta át a kormánybiztosnak, aki a mesterek többségének döntésére bízta a kérdést, de egyelőre abban a megoldásban állapodott meg a küldöttséggel, hogy aki akarja, tartsa nyitva az üzletét vasárnap, aki akarja, csukja be. Minthogy a mesterek egyrésze a vasárnap délelőtti nyitvatartást kívánja, az egyöntetűség kedvéért mindannyian nyitvatartanak.

— Oláh Rudi, a kitűnő és közkedvelt cigányprimás ismét Ujhelybe érkezett és a Széchenyi kávéház közönségét gyönyörködteti játékával.

— Elkobzott dohány. Az éj folyamán detektívek ismeretlen egyénektől öt száz leveles dohányt koboztak el.

Fehér madarak röpködtek körülöttük. Halani lehetet amint a levegőt hasítják. Tündöklő városok toronyvonalai tűntek fel és merültek el a kísértetfényben.

Megdörzsöltem a szemem. Teljes sötétség. Csak a szél fujja, szakgatja régi kurucnóták siró hangfosalányait.

Feltűnik a nagy állomás fénytengere. Begördülünk a városba.

Felzörgetjük az Erzsébet-szálloda személyzetét. Szoba nincs. Halljuk, hogy mindegyik szálloda tömve van.

Az állomáson siró asszonyok jönnek velünk szembe. Kétségbeesetten kérdezősködnek, nem láttuk-e az uton a kofferüket? Lecsuszott a szekérről, amelyen moccanni sem mertek. Mindenük benne volt.

A váróteremben akartam tölteni az éjszakát, amíg reggel szobához jutok. Felbontott sirüreges rettenetes szaga, olyan szag csap az orromba, amikor a soha nem szellőztetett, porral telt szobába benyitok, amilyet életemben nem éreztem.

Összetört, álmos, fázó testemet kiviszem inkább a levegőre, a szuro esőbe. Itt várom meg napoknak tetsző órákon át a reggelt.

A borbélynál hallom, hogy éjjel a csehek leszurtak egy szegény, ártatlan hivatalnokot, mert beteg feleségének vizet akart vinni a kútról.

Hálát adok mindenkiért, aki még megmaradt. És mindenért, aminek még van.

Halasi Andor.

Szent a mi hitünk.

Szegény Magyarország! ezer éves tested Szerde darabolt.
Büszke trikólórod a sárba tiporva
S néped bujdosol...
De azért mi bizunk, amikor azt látjuk,
Hogy milliók 'ajkán' zendül fel a Hymnusz...
Mikor a szemekben a könny felragyog
S egymásra borulnak sirva és zokogva
Szegény magyarok.

Elbukt a honvéd a csaták mezőjén
S szentelt földedet
Végso sohájában vérrel öntözé meg
Minden rögödet...
S a világ négy sarkán a halált keresve
Villogó kardjával nevé belevéste,
Amerre elzugott a vad harci ár,
Véres harcmezőknek legbősebb vitéze
A magyar huszár!

Van-e e hazában palota vagy kunyhó
Hol ne volna gyász...?
Özvegyek és árvák hona ez az ország,
Egy siralomház.
S az egész világon szétszórt kicsi hantok,
Kicsiny fakeresztek merednek az égre
Fenyegető jelként, mint megannyi kard
S belezugják az ég dörgő viharába:
Ne bánsd a magyart!

Szegény Magyarország, jön rád jobb jövő még,
Szent a mi hitünk,
Millióan várjuk a felébredésed.
Mi nem csüggedünk.
S mikor újra hiv a tárogató hangja,
Akkor elveti majd mankóját a béna,
Hogy mindkét kezében suhogjon a kard
S Erdély bérceitől a Kárpátig zug majd
A „Talpra magyar!“

Egy magyar asszony.

— Dolgoznak a csehek. Mint jó forrásból értesülünk, a csehek pár hét óta erős agitációt fejtenek ki a tótság között a cseh-szlovák egység érdekében. A legutóbbi 14 nap alatt cseh agitátorok jártak be a mezőlaborczi járást s az egyes falvakban 6-8 tagu bizottságot toboroztak a tót parasztság köréből. Ezeknek a bizottságoknak feladatává tették a további helyi agitációt s hogy azonnal jelentsék a csendőrségnek, ha a legkisebb neszt veszik annak, hogy bárki a cseh egység ellen dolgozik. Izbugyarabócon, Laborczi-révén, Olykán, Csértészen, Rokítócon, Roskócon, Szukón, Viraván egymásután alakultak meg ezek a helyi bizottságok. Hogy munkájuk hogyan fog gyökeret a magyarsághoz húzó tót falvakban, a cseh agitátorok távozása után, — az más kérdés.

— Mesedélutánok a színházban. A karácsonyi ünnepeken Bródiné Kende Gizella songora tanárnő mesedélutánokat rendez a Városi színházban báró Sennyey Istvánné védnöksége alatt. Ismerve Bródiné ügyes rendezői talentumát, a mesedélutánok a legsikerültebbeknek ígérkeznek. Műsor a budapesti „Gyermekszínház“ legújabb számaiból lesz összeállítva.

— Vasuti lopás. Kóbcis András és Karikás András Amerikából visszatért magyarokat utjuk alatt teljesen kifosztották. Az egyiktől 45,000 koronát és ruháit, a másiktól 3,000 koronát loptak el. A tettesek közül kettőt a Horthy hadsereg katonái már elfogtak. Ezek: Goldstein Mór és Világi Lajos. A pénzt megtalálták.

— Bőrig menő vizsgálat. Akik cseh-szlovák megszállt területre akarnak utazni, azokat figyelmeztetjük, hogy a csehek Legenyemihályin ismét levetkőztetik az utasokat podgyászvizsgálat címén. Nőket, férfiakat egyformán.

Kiadótulajdonos: Kresó Mór.

Harisnya fejelést

elvállalok. — Három és fél párból, két és fél pár, félcipőhöz is használható harisnyát készítek. Ára páronként 3 korona. Női kalapok vasalását és átalakítását jutányos árban vállalom.

WEINBERGER HANŰKA
Molnár István-utca 31. szám.

Keresek

egy külön bejáratu butorozott szobát. Cím a kiadóhivatalban.

A téli évad beálltával ezton felhívom a n. é. közönség figyelmét arra, hogy készítek saját módszerem szerint:

rakott, falazott tűzhelyet u. m. sparherd, kenyérsütő kemencéket,

melyek tüzelőanyag tekintetében lényegesen gazdaságosabbak. — Vállalom továbbá használatban levő tűzhelyek javítását, átalakítását, bármint fűtési, főzési vagy sütési hibák javítását jótállás mellett. Tisztelettel

Griscsik János
kőműves kisiparos. Molnár István-u. 26.

Egy gyakorlott kertész

felvétetik. Jelentkezni d. e. Rákóczi u. 76.

Értesítem

a nagyérdemű közönséget, hogy Rákóczi-utca 49. szám alatt

asztalos műhelyt

nyitottam. Javításokat elvállalok. A közönség szíves pártfogását kérem, tisztelettel

Kiss Mihály

:: asztalosmester. ::

A „ZEMPLÉN”

Karácsonyi számára
HIRDETÉSEK
már most előjegyezhetők.

Állami tisztviselő,

izr., 45 éves, felesége gyógyíthatatlan elmebeteg, közös háztartásra, később házasságra lépne megfelelő koru nővel. Ajánlatok „Hűségcs” jellegre a kiadóba kéretnek.

Megvételre keresek

a Hegyalján uri házat nagy kerttel, gyümölcsösrel, közel a vasúthoz.

Gyulay László

diósgyőri vasgyár.

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek a Zemplén kiadóhivatalában. :

ÉRTESETÉS.

Tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy folyó hó 6-án Sátoraljaujhelyben, Árpád-utca 10. sz. alatt **hentes üzletet nyitottam**, ahol naponta friss hus, szalonna, felvágottak, „szepesi” virsli, szalvaládé, kolbász stb. kapható. — A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve vagyok kiváló tisztelettel **FABO JOZSEF.**

Karbid!

Karbid!

Bárdi autó r.-t.

ACETELYN

lámpa
gyertya,

lerakata.

Minden égőhöz megfelelő mennyiségű karbid

Elsőrangú világító anyag, könnyen kezelhető,

veszélytelen. ==== Kapható:

STARK szállítónál

Bajza-utca 6. szám.

Ára 60

Megjelenik hetente háromszor kedden, csütörtök és szombaton

Kéziratokat nem vissza.

Sátoraljauj 1919. dec

A román

Bpest, dec a Tisza vonalra vonalra ma ke visszavonulás folyt. A Püspö vonalon már al

A magyar bé

Bpest, dec legáció holnap békeszerződés gett. A tanács kívül résztvesz szakreferensek békelegáció el Neuillybe.

Megakad

Bpest, dec got súlyosbitja mely tegnap a bánya telepen kások gyűlést népjóléti minis kások a telep lésezn, de az nák fogták köz egy százados nisztert, hogy tiltakozott ez vendéglő előtt esendőrök szét Reviczky főszó szinen és kérd terhez, milyen A miniszter fe rőt, hogy az akarják megta kijelentette, h megtartani. Er kijelölt helyre

A főszolg dotta, hogy e és a Vöröskere népgyűlést oca kezdeni. A r azonban a gyű tak, amelynek lefolyásának tani. A minisz hogy a népgy felkérte őket, szét. Payer m tette az esete megdöbbenése teket és inté elégtételt kap esetek a jövőbe

A hétfő

Bpest, de tertanács való a szocialisták más és sürgős